

* * *

De senare dagarna har budkafveln gjort snabba färder mellan de stridande makterna. Förslag om vapenhvila och underhandlingar om fredsvilkor ha ingått till vårt lands president från Tyskland, Österrike och Turkiet. Presidenten har utan dröjsmål afgifvit svar på dessa.

På samma gång ha våra fiender lidit det ena nederlaget efter det andra. Allt tyder på att gryningen till en så mycket efterlängtdad fredens dag börjar skönjas. Hvem gläder sig icke däråt! Låt oss dock vara tålliga. Gryningen torde ännu tilltaga blott sakta. Ännu torde det krävas några flera karftansträngningar att få det så ställt, att man är säker på en verklig och en varaktig fred. Vår regering synes vara orygglig i att tillbakavisa allt, som kan i minsta mån innebära konpromissförslag. Den ämnar äfven förebygga en vapenhvila, som skulle bli ett tillfälle för fienden att hämta sig för att sedan gripa till med förnyade kraftansträngningar. Vi kunna trygt låta denna sak helt hvila i våra styrandes händer. De många råd som nu gifves presidenten och hans närmaste rådgifvare i Washington äro alldeles öfverflödiga och måste vara rent af en plåga för dem, ty de fleste, om icke alla, af dessa opåkallade rådgifvare äro icke nog förtrogna med alla detaljerna för att kunna med sakkännedom yttra sig i ämnet. Vår uppgift är att utan afbrott understödja regeringen på sätt som vi äro påkallade att göra. Dit hör då också ett kraftigt deltagande i det fjärde frihetslänet. Men må vi ej försumma att enskildt och gemensamt åkalla Herren, att han måtte i sin vishet och kärlek leda allt till en god och lycklig utgång.

står
fråg
folk
fräl
ända
räkn
fall
full
Jesu
Jair
und
van
hvar
kall
träd
förv
mot
i be
vun
Där
ras.
Jesu
A
oss,
lig
ning
oss
vi i
D
vi h
hvil
väm
hete
i tr
erfa
ting
eller
bära
förs
(2
trou
svår
våra
ord
högt
na f
det